

Alle härvarande Lärare, som med djupaste  ndergifvenhet och  nderd nigste m rkuad för Eder Kongl. H ghets Dyra Person, förena fullkomligaste kärlek, räkna f r sin yppersta S ndighet, at fortpianta samma sinnelag hos den ungdom, som h r upv derer, och at med lika nit, för sin del, söka arb ta på Wetenstapernas tillv rt, och ungdomens f rskofran, samt h wad i årigt Eder Kongl. Höghet til N digste w lsbehag länder.

Den Högste Guden g re Eder Kongl. H ghets lefnad l ngwarig, och l te den blifwa rik af all w lsignelse och sällhet!

I Eder Kongl. H ghets ofskattbara huldb het och höga N d, utbeder denna Kongl. Acaademien sig, at städse så wara innesluten.

Kort Relation om den fatale Ost-Indiska Resan med Skeppet Ulrica Eleonora, som  r 1733 ifrån Göttheborg afgick (*).

 r 1733 den 11 Februarii utlade Skeppet Ulrica Eleonora ifrån Göttheborg med 103 Mann Officerare och gemena. Sedan wi uti Cadix Penningar, bestående af 14 Rissor med Styck von Achten, och Scharlakans Packor, samt Provision af allehanda Sorter intagit, fortsattes w r Cours til Eilandet (On) St Lago, Por-

(*) Denna är en ibland de första Resor til Ost-Indien, som gjordes sedan det Ost-Indiska Handels-Compagniet i Sverige blifwit inrättadt. Det allraf rsta Ost-Indiska Skeppets hemkomst stödde  r 1733, eller samma  r den här beskrifne Resan anställdes.

Portugisen tilh rigt, der at widare förse  f med förfriskning. När wi lyfte Ankas, at derifrån åter til Segets gå, upv cktes et upror af den på Skeppet warande Engelska Capitainen, Wibrington ben md, i det han tog k san til en S r f ware-plats, och tänkte med S r f waren göra et, at bemästra sig både Skepp och L ddning, samt de Swenska på Skeppet om lif bringa; och som denna hans f rr diska af at war gruswelig och mordisk, at dermedelst försätta så många både til kropp och siäl i yttersta fara; ty wardt han nattetid imellan kl. 1 och 2 arresterad, och i järn til händer och fötter sl ten; och conternerade hans arrest öfwer et helt  r.

P f lgs nde Sept. Månad anlände wi til Ost-Indiska Kusten; då wi om en natt seglade förbi Danska Factorie-platsen Tranquebar, och andra dagen derpå ankommo til Port nova, h warest de Moriske Konungarna med deras Concubiner kommo til  f på Skeppet, dem wi under fullt Spel med 16 skött saluterade. De  fwerl go w ra P ss, och bewiste  f all gunst och wälwilja, samt på w r begäran tilst dde  f at der så upr tta et Swenskt Factorie, och drifwa k penk p och handel; uppå hwilken lofwen och tillsägelse, wi de medbragte bem tte 14 Rissor Styck von Achten, samt Scharlakans Packarna, tillika med den  f-riga Skepslasten, af J rn, Stål och Br der, så  f en del Provision med någon Ammunition i Band f rde, och til Guds f t samt det anställande Factoriets bew kande 53 Mann (h waribland någre woro sänka) såsom w kt på Landet anordnade. Wi lågo sedan en månad på Batien, och fl to w nliga w llef tt, samt dageligen l to klingande Spel

Spel höras. Men som den ärligen sig ber tilldragande Ocean insundade, nödgades wi draga of ifrån Port nova, och, förutan de ofwännande 53 mann, qwarlemnade wi Köpmänn, som skulle anställa Negotien och påbegynna besetningen af Faeröers Jurättande; Seglande sedan 150 mil hwarpare in uti Ost-Indien til Bengala, derest wi afstaklade och försedde Skeppet med löpande gods och öfwer alt, löste Stormasten utur, och bragte den lyckeligen i Reuteret och til Lands, som war dagen för Julaston; då et spargement inlopp, at det i Port nova qwarlemnade Flocket war attackerad och fästaget, samt tillika med Saker, Gods och Penningar arresteradt. Så snart detta ryktet antom, sammansatte sig de Ängelske Officerarne på Skeppet och upbröto Styckeporten in i Kammaren, der bemänte Ängelske Capitaine Widdrington war fångslig hållen, då han echaperade och utfor, samt til et Ängelskt Skepp, benämndt Decker, öfversamman.

Den sig tilldagne och försporde olyckan, uti Port nova, blef sedan tydeligare bekräftad, huru som wåre efterlemnade, sedan war afresa, fiendteligen blifwit antastade, omildt handerade, och alla Penningarna samt alt Godset dem ifrån taget; hwilket Morerne i Port nova genom Brev til Jawanarne på Bengala kungjort, och begär, at de skulle of öfriga med siffwa Skeppet angripa och öfverrumpla, och dermed till samman öde of öfwergå låta; hwilket at verkställa, kommo til of tredje dag Jul, på watten der wi lågo, öfwer 100 Kaner, fullsatte med wälbehåpnadt och monderadt Foll af alla handa Nationer; deremot wi wro så, och i stället

stället för det uti Port nova qwarlemnade Flocket, måst antaga Morer, som wro både illa monderade och percererade. Under deras til of annalkande, röde de sina Spel af Trummor, Pufor och Trompeter, och de Swarta blåste i Horn och gåswo fasetligt gny och skall. När wi nu så tydeligen förmärkte deras upslåt, nödgades wi göra of färdiga och gripa til wapen; och continuerade deras försök emot of halwa dagen och den påföljande hela natten, hwar under Larm-Trumman på wårt Skepp altstidigt gick, at låta förstå, det wi i det yttersta wille göra defension, der wi blefwe attackerade; men den stora Anti-Esquadren affod of at angripa, som den förmärkte, at wi i det fallet wro sinnade lösa hela laget, der de kommit of förnär. Som nu blodspillan war dem en sträck, och de eljest sågo, at wi inga effensionalia öfwade, utan allenast defensiw of wårja wille; så öfböde Gud deras upslåt fullbordon, at de efter hand troppade af tilbaka. Under denna swåra fresselsen echaperade de andre Ängelske Officerarne ifrån Skeppet, som likwål sig sedan åter insunno och med of fölgde; men de Ängelske Matrosarne, de der wål qwarblefwo, sidswordade alt Commando, och flucko sig undan neder uti Holskeppet. Sedan efter mastens åter införande i Skeppet och optackling, gjorde wi of på flyktigt wis segelfärdige, efter wi så förföljde wro, och stälde wår Cours directe på Port nova, at spå wårt Foll. När wi dit kommo, lågo 2 ne Orlogskepp, et Ängelskt och et Franskt, of i wågen och til hinder, som begynte at skuta på of; hwaremot wi of också i behörigt stånd stälte; men derunder, förutan

Swenst

Swenskt Flaggas upphisande af dem i Land, at förleda oss dit, sticade Ingelska Skeppet, som låg främt, til oss en Slup, med förfrågan, hvad namn vårt Skepp och Anföraren hade, samt hwart wi oss ärnade; ändock sådant dem nog samt bekant war; hwarpå tilböriligen swarades, och at wi til den ändan dit woro ankomne, at söka våra qwarternade; men så snart samma Slup war til dem återkommen, continuerades med skutandet af dem på oss, under efterjagande hela den dagen och påföljande natten, utan at af dem få någon wäntad utlåtelse. Wi kommo derpå dock ändtel. aldeles undan, och sökte sedan de platser, hwarest wi kunde få Provision och watten, samt resolwerade, at segla til Landet Seilund och uplösa Holländska farwatnet, och wid ankomsten til et Holländskt Kastell, under upwisst Swenskt Flagga, saluterades med 8 skott, som med 7 beswarade blefwo. Strart sökte wi til at få friskt watten; men den Holländske Gouverneuren förnekte oss det, til des han sin Förman Osker. Gouverneuren derom rapporterat hade; hwilken förnekliga Ordres återstående, då Battuplatsen med 300 man Grenadierer blef besatt och bewarad, at aldles asskåra oss den ringaste wattung.

Slutet fölger härnäst.

N:o 21. utgifwes nästa Torsdag kl. 12.

N:o 21.

Den Swenska Fatturen.

Den 15 October 1767.

Kongl. Swea Hof. Rätts Dom öfwer Cancelleren i Bremen Esaias Puffendorf, som frånwarande dömes hafwa förwertat gods och lif. Dat. den 2 October 1689.

Uppå det klagomål, som Kongl. Maj:ts Omhudsman, Krigs- och Riddarhus-Registraren Wälb. Lars Lillienmark, har anställt emot för detta Cancelleren i Bremen, Wälb. Elias Puffendorf, angående at han icke allenast, emot all förmodan, skal det brädet och olofliga Resolution fattat, at utom Hans Kongl. Maj:ts nådiga willa, tillåtelse och assked wila utur Des Tidast, Rike och Länder, samt et eftertänkeligt Bref, upfyllt med en hop utjånliga och förargelliga expressioner, bemärte Tidast resignerat; utan ock sedan sig på de orter angifwit, dereft han med all sit emot Hans Maj:ts, Des rätta Konungs och Herres

satt Kontingen med en Lewerance. Dat. den
27 Septemb. 1563.

Efter wåre Rådsmän icke hafvut annorlunde
bestått um klådhe och annan nödörft som
wi nu behöfve til wårt Krigsfolk; Så wile
wi, at ther som tu hafvut haft them för Rå-
te, och of wår schade som wi nu i så måtto
lidit hafvut icke uprättet kunne, at tu skalt schicke
them up til Saleberget, låtendes them ther så-
dane schadelige försumelse lida straff före, och
wår schade med theres arbete någorledes uprät-
te. Här efter tu tig rettendes warder.

Slutet af den fatale Ost-Indiska Resan.

Detta föranlåt of så derifrån och til Mala-
bariska Rusten ställa wår Cours; der Lieu-
tenant Utfall, uppå de medföljande främmande
Röpnåns förslag, tillåt at Portugisiskt Slagg och
Wimpel upwisas skulle, då wi med största mö-
da på några timars tid fingo några fat watten
om bord. Men ehuru stilla och hemligt wi höl-
lo of, fick det Holländska Factoriet dock deraf
weta, som låt commendera ned 5 a 600 mann
Grenadierer och Mousquetarare, hwilka attra-
perade och i förwar to: de i land då waran-
de 17 mann Officerare och Gemenä; togo af
dem 33 Järnbands-fat, och medelst skarpa skott
sökte at bekomma Slupen, hwarpå de så fater,
wi fingo fyllde och behåldne, lågo, samt derpå
warande ringa manskap; til bewis hwaraf åt-
skillige Rutegångar på bemåtte Slup finnas.
Och som en sådan förlust of til hertat gic,
och at Contrapartiet de wåra med skarpa skott
öfwerfallit, öfwerlade wi, at dagen derpå uppå
wåra båtar med Rickhakar och Gewår fara ut,
och

och på alt godeligt sätt, ehwad swårighet of mö-
ta måtte, söka at få wårt folk åter. Under
det wi lågo litet från Landet på årorna, besatte
Contrapartiet hela Stranden med sitt myckna
Mannskap, som med fridstecken samt stora löf-
ten och tillagelser om all fauour och tilgifwen-
het, sökte at öfwerfala of til sig komma; men
ehuru smickrande deras tal och löften woro,
kunde wi icke förtro of til dem, som, på den
händelsen wi til dem swarit, of samtelligen ma-
sacrerat och förgjort, samt Skeppet, på hwilket
då war allenast Lieutenant Utfall och öfwen
någre Påskar, som det hwarken kunnat styra
eller föra, hade fast lättare stådt at erhållas och
af dem til pris göras. Denna deras fallskhet
och ondskesfulka argbet blef sedan på de 17 fäng-
ne Personer noggsamt wisad och utöfwad, hwil-
ka endels ihjälskutue, endels uphängde blefwo.
När wi sålunda sågo of öfwer alt wåra olyck-
lige, lyfte wi ankran, och rätt forse foro bort
til Eilandet (On) Digorei, der wi med stor
swårighet erhöillo litet watten och några Skyll-
paddor; men för idfelig storms skuld nödgades
wi i en hast fara sådan och måste efterlemnna 7
fat med watten och något Proviand, och gingo
så til et annat Eiland, benämndt Mauritius,
Fransosen tilhörigt, derest wi lågo stilla uti 7
månader at friska wåra sula och magtlösa kroy-
par; då wi of öfwersågo Skeppets nödwändig-
heter och lyfte Roret som tarfwade reparation.

Då nu rätta tiden för of war inne at obser-
vera Passaden til wår hemresa, gingo wi til
fios med full Resolution at söka det k. Räder-
neslandet; men i brist af Proviand, nödsakades
wi åter söka et Eiland, Esentia benämndt, hwar-
est wi lågo 8 dygn, och föruttag några Skyll-
pad-

paddor, merendels fingo Foglar och Bäckar. Sedan gåfwo wi oss arbetes til söd, och hafwefå
nå under åter-som bort-resan påkerat Norr om
Engeland, Skottland och Irland, på hwillen
Segelled, af storm och wäder samt Ström-
mar, wi swära ansatte woro, och den 11 Feb.
1735 til Göttheborg tilbaka anlände, sedan wi
efter fast flera än här upräknade utfändne far-
ligheter mist 70 mann, som blifwit fångne, och
17 som söttdöde och eljest fallit öfwer bord, förus-
tan 16 som echaperat och rymmt, så af dem som
gingo ifrån Göttheborg och sedan enrollerade blif-
wit, de twänne är wi på denna olyckeliga Resan
skadde warit; men intet annat än Ballast åter-
bragt. En hwad som beträffar de Ost-Indiska wa-
ror i Packegods, som i Göttheborg försälias, så
höra de några Utländska Köpmänn til, hwilka i
Bengala togo sin tilflykt til detta Skeppet, och
med det til Göttheborg framkommo (*).

Joh. Conrad Mörling.

(*) Om denna Ost-Indiska Resan kan widare sä-
sas: „Omständelig Berättelse, ang-de det Os-
„werwäld, som Engelska och Ost-Indiska Com-
„pagnierna år 1733 fördfwat uppå Swenska
„Ost-Indiska Compagniets til Rusten Coroman-
„del expederade Skepps, Drott. Ulrica Eleonora
„Besättn. och Effeter, uti Sw. Factoriet i Por-
„to Novo, och sedermera år 1734, uppå selswa
„Skeppet uti öfna Sidn. Denna Berättelsen är
tryckt in 4:to på Swenska, men utan Ort och
åretalets utfattande. Deras finner man, at detta
warit det andra Swenska Skeppet, som afgådt
til Ost-Indien, efter det Ost-Indiska Comp-
agniets Inrättning i Sverige 1731.

N:o 22. utgifnes nästa Torsdag N. 12.

Den Swenska Fatturen.

Den 22 October 1767.

Vener. Kongl. Hof-Consistorii underdåniga
Inlaga til Kongl. Maj:ts, rörande några
genom Trycket utspridda Skrifter om Pres-
terkapet.

Stormågtigste Allernådigste
Konung!

Jämför Eder Kongl. Maj:ts Höga Thron
nödgas Eder Kongl. Maj:ts Hof-Cons-
istorium i diupaste underdånighet annåla,
hur nu på någon tid i Allmänheten genom
trycket åfstilliga Presterskapet rörande Skrifter
blifwit utspridda, hwilka i Consistorii tanka wi
da öfwerstrida de gränser, som Eder Kongl.
Maj:ts Nådiga Förordning, af den 2 December
1766, för Skrif- och Tryck-Friheten utskalat.

Det är icke nu Consistorii hufvudsakeligaste
föremål, at beifra des Stånds- och Medbröders
heder